

virkelig, de havde iværksat en eller anden storstilet Handling, som hele Folket nu fra Nytaar skulde undres over. Jeg ledte og ledte flere Gange Avisen igennem for at finde Sensationen; og til sidst opdagede jeg, at det var det, at Ministrenes Fruer alle sammen var mødt til Nytaarskur paa Amalienborg, som var Sensationen. Jeg indrømmer, at en Nyhed var det, men Sensation synes jeg dog, der hører noget mere til. Maaske har Fruerne vakt Sensation der, det ved jeg naturligvis ikke, men i Befolkningen kan det ikke siges at være særlig sensationelt, at der møder 11 Ministerfruer op paa Amalienborg. Jeg maa sige, jeg under Kongen al den Glæde, man kan skaffe ham, og derfor synes jeg, ingen fornuftigvis kan have noget imod, at der kommer saa mange Fruer som muligt ad Gangen derop, og navnlig synes jeg, det er rimeligt, da det jo ikke varer saa længe, før Kongen skal undvære disse 11 Ministerfruers Audiens.

Naa, jeg fik altsaa en Nytaarsskuffelse, da jeg troede, at der virkelig var udøvet en eller anden stor Handling, men der er jo flere, der har oplevet Skuffelser, ikke blot ved at gaa hen og købe et Blad, som de ellers ikke køber, for at se, hvad Sensationen drejede sig om, men ogsaa paa anden Maade. Jeg ser af Bladet „Skatteborgeren“, som bidrog meget væsentligt til Venstres og de Konservatives sejrriige Valgdag, at dette Blad ogsaa er skuffet, og det er virkelig Synd, for det ofrede jo Tusinder af Kroner, som det i Forvejen møjsommeligt havde skrabet sammen fra Banker og andre Erhvervsforetagender. Tusinder af Kroner ofredes der paa en Valgkamp, som de selv erkender for første Gang gik udenfor den politiske Neutralitets Grænser, hvor de for første Gang tog Partistandpunkt og forfægtede en bestemt Opfattelse. Og saa gaar man hen og skuffer dem, som Venstre og de Konservative nu har gjort det.

Jeg haaber, Formanden tillader, at jeg læser enkelte Linier som Vidnesbyrd om den Skuffelse, „Skatteborgeren“ føler. Bladet skildrer, at det, man haabede og ventede, var, at de to Partier, der stod i Opposition til den gamle Regering, nu ogsaa virkelig udnyttede Sejren og enedes om at danne en Regering, som havde den nødvendige Magt til at gennemføre det, den skulde. Imidlertid siger „Skatteborgeren“, at man foreløbig er blevet sørgeligt skuffet. „I Stedet for en hurtig og resolut Sammenlutning paa et fælles Grundlag har vi foreløbig ikke set andet fra de to Partiers Side end den sædvanlige Rivalisering og Arbej-

den videre paa deres egen Magtfuldkommenhed.“ Som sagt, i første Omgang er „Skatteborgeren“ dybt skuffet. Man taler om den Udveksling af Noter, der fandt Sted den 9. December mellem Venstre og det konservative Folkeparti, og man siger: „Imidlertid vilde vi Skatteborgere dog have foretrukket, at det konservative Folkeparti i sit Svar havde gjort Venstre opmærksom paa, at et Tilsagn om „Arbejdsfred“ vistnok ikke var tilstrækkeligt for at faa gennemført de dybt indgribende og uhyre vanskelige Reformers, som er nødvendige for at bjærge Landet nogenlunde helskindet ud af den økonomiske Krise. I det hele taget vilde det have været heldigt, om de to Partier i deres Spørgsmaal og Svar i højere Grad havde givet Befolkningen Indtrykket af, at de i den foreliggende Situation ikke blot havde deres eget Partis, men ogsaa Landets Bedste for Øje.“

Det maa være haardt nok, at selve Skatteborgerforeningen føler sig i den Grad skuffet, som dette er Udtryk for. Vi, Skatteborgerne, siger den, har fuldt ud „forstaaet Meningen med Kongens Henstilling, og vi takker ham derfor. Vi skal ogsaa gøre vort bedste for at faa Hr. Pürschel vækket op af sin „skønne Drøm“ og faa ham til at gnide sine Øjne saa meget, at han faar Øje paa Landet og ikke blot stirrer sig blind paa sit eget Partis Magtstilling og Interesser“. Ja, det er ikke „Social-Demokraten“, der skriver dette, men virkelig Bladet „Skatteborgeren“. De Herrer kan se, at det er virkelig selve Bladet „Skatteborgeren“, som i den Grad føler sig mismodig og skuffet over den Politik, som det har betalt Tusinder af Kroner for at faa til at sejre paa Valgdagen.

Bladet slutter sin bekymrede Artikel med at sige: „Foreløbig er det jo Venstre, der er Fører af Statsskibet, og som ogsaa skal have det fulde Ansvar for Landet og for Udviklingen i de kommende Dage. Naar Skatteborgerne imidlertid har villet affyre dette — foreløbig løse — Advarselsskud for Boven af Regeringsskuden, saa er det i Haab om, at Førerne om Bord snarest vil komme til Besindelse og indse, at Venstre alene ikke kan klare Grejerne og føre Skibet frelst i Havn — lige saa lidt som de Konservative alene vil kunne gøre det.“

Jeg maa sige, at jeg kan særdeles vel forstaa „Skatteborgerens“ Forargelse over den Holdning af de to Partier, som gjorde Foreningens Kasse læns ved Bidrag til Valgagitationen. Jeg vil derfor minde Regeringen om de advarende Ord, hvormed „Skatteborgeren“ indleder sit